

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 17. Diverbium Plautinum è Rudente restitutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Nisi forte & seni ipsi, cum in forum iret, viatico opus sit. Sed si in peccatis magna exempla ad defensionem valent, tueri se Plautus Euripidis exemplo potest, qui in Supplicibus tam citò redeuntem Thebis Athenas nuntium facit, ut volasse, & ea quæ interea facta refert, vix tantulo temporis spatio somniare possit videatur. At in Amphitruone nimis certè sibi Plautus licentiæ sumpsit, qui eadem illa nocte quam ipse longiorem esse voluit Iuppiter in Hercule proculando occupatus, redeuntem è bello Amphitruonem, & eo ipso die qui illi nocti proximus illuxit, decimo post mense Alcmenam parientem facit. Siquis quid hodie tale faceret, exhiberetur: sed quadam antiquitatis maiestate fit, ut quæ in nostris reprehenduntur, in veteribus admiremur.

Diuersum Plautinum è Rudente restitutum.

CAPVT XVII.

PRINCIPIVM Stichi Plautinæ iam pridè emendati: & meam in ea se sententiam secuti sunt, qui postea Plautum ediderunt. Sed vellem, ipsi quoque versus distinguendos aliquid operæ contulissent. Quod quando facere aut non potuerunt, aut noluerunt, alia quoque eodem modo à me emendata, his libris inseram: si fortè tam venustus poëta paulatim Plautinum nitorem recipere possit. Nam ut nunc quidem est, qui ei post Ioachimum admouerunt manus, magna professi, parua admodum præstiterunt. Sed mihi quidem neque aliena abiicere animus est, neque mea venditare tanti videtur. In Rudente, ad ipsam finem actus primi, colloquium est aniculæ, quæ Veneris sacerdos erat, cū puellis eiectis, ita confusum ac perturbatum, ut nullus propè versus integer sit. Id

lit. Id igitur proponam, ita ut legendum certior

SACERDOS.

Qui sunt, qui pacem à patrona expetunt mea!

Nam vox precantium me excitavit huc foras.

Bonam deam sequuntur, obsequentemque hanc puellam

Mulumq; benignam. PALÆSTRA. Mater saluere te iubemus.

S. A. Saluete puella. Sed vos unde cum vuida

Veste ire, si tam tam vestitis mastiter?

P. A. Haud longè inuis illic d hinc ex hoc loco.

Verum longè hinc abest, unde huc vecta sumus.

S. A. Nempè equo ligneo caruleas per vias

Vesta estis. P. A. admodum. S. A. Equus vos eras.

Venire candidatas hostiat asq; : ad hoc

Ianum istunc ad modum veniri non solet.

P. A. Què ne ei. Et sumus è mare nunc amba, obsecro,

Unde hostias nos agere voluisti huc tibi?

Amplectimur tibi nunc, genua, egentes opum,

Qua nescia spe in nesciis locis sumus,

Tecto resipis ut tuo serusque nos:

Utique te miserarum ambarum misereat:

Quibus neque spes parata est vlla, nec locus:

Neque quidquam est nobis amplius, quam hoc quod vides.

S. A. Manus mihi certè amba, à genibus exsurge.

Me seminari. In nulla est misericordior.

Sed res, puella, hæ pauperes inopè que sunt.

Ego me vix vitam colo. Veneri cibo meo

Seruo. A. M. Veneri sanum, obsecro, hoc est? S. A.

Sanè. Ego

Huius Sacerdos cluco. Verum, quicquid est,

*Fient coniter à me omnia, quorum copia
Cluebit. ite hac mecum. P. A. aspice nostrum habes
Honorem mater, ac benignè. S. A. oportet.*

Sunt autem tertius & quartus versus jambici quadra-
catalectici: postremus trimeter catalecticus: ceteri
omnes trimetri acatalecti.

*Nam qui capiuntur in bello, ignavi propterea habendi
sunt. Illustratus Plauti è Captivis locus.*

CAPVT XVIII.

PORTIVM vitorum videtur in præliis aut vince-
re aut mori: qui enim capiuntur, vix interdum ef-
fugiant ignavia aut certe *φιλοφύχια* notam: Atque
hoc significavit Philocrates Plautinus, qui cum ex
Hegione apud quem vincetus adseruabatur, audiisset,
*Ut vos hic, itidem illic apud vos meus adseruatur filius,
Captus est:* inquit: deinde adfirmante sene; *Non igitur,
inquit, nos soli ignavi sumus. Sed tamen Lacedæ-
monius quidam ex iis, qui ab Atheniensibus capti
sunt in Pylo, vrbane à se ignavia notam amolitus di-
xit. Cum enim Atheniensis quidam ei per ludib-
rium dixisset, Ex vestris videlicet optimi ac fortissimi
inque ceciderunt: Magni, inquit, faciendus esset fusus, si
vos fortes dignoscere ac discernere ab ignavis posset. fu-
sum autem Lacedæmoniorum more, vocabat sagit-
tame: & significabat, non fortissimos quosq. mortuos
esse, sed eos, qui casu sagittis icti fuissent: vt qui ho-
stium potiti erant, non propterea minus fortes haberi
deissent, quàm qui ceciderant. Eminus enim cum il-
lo præliati erant Athenienses. Ita hoc à grauíssimo
historia scriptore Thueydide accepimus.*

Nihil